

et Udvalg; og hvis intet Forslag gjøres om nogen anden Fremgangsmaade, vil altsaa ogsaa denne Lov blive umiddelbart at henvise til første Behandling i Thinget (Påuse). Det er altsaa vedtaget. Vi gaae dernæst over til den første Behandling af de paa Dagsordenen opførte Love, og da først til Udkastet til en Lov om Ophævelse af flere ældre Skatter og Skatteligninger og om Fordelingen saavel af Bederlaget herfor, som af fremtidige directe Skattepaalæg. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de District (Nothe) har Ordet.

Nothe: Ved Begyndelsen af dette vigtige Lovudkast er der een Side af det Spørgsmaal, der her berøres, som jeg troer, at vi foreløbig maae lade udenfor Discussionen her; det er Spørgsmaalet om det Forhold, som angaaer Egalleringen af Besatningen mellem det fri og ufri Hartkorn, hvilket vil blive Gjensstand for en anden Lov, hvortil Udkastet endnu ikke er forelagt Forsamlingen, og vi ville derfor ved Discussionen af denne Sag ikke kunne gaae nærmere ind paa det Specielle heraf. Jeg troer heller ikke, at dette videre vil skabe Forhandlingerne om det Lovudkast, som nu foreligger, idet der med det kun vil blive Spørgsmaal om, hvilke Skattebeløb der skulle repareres paa Hartkornet, medens det derimod under Discussionen af hiin Sag først vil kunne overveies, hvorledes de skulle fordeles mellem de forskjellige Arter af Hartkorn. Naar man betragter dette Udkast, saa har det fra visse Sider noget særdeles Ubefaleligt, idet det op hæver mange tidligere bestaaende, efter meget forskjellige Principer og tildeels efter lidet rigtige Normer regulerede Skatter, hvilke, som det kan indsees, ikke ville kunne opkræves efter de tidligere gjældende Bestemmelser, naar det andet Lovudkast om Hartkornets Egallering skulde blive ophøiet til Lov. Det affafer flere ældre Skatter og sætter i Stedet for disse en enkelt Skat, som man har søgt at ordne efter mere eensartede Principer end tidligere. Der møder imidlertid paa den anden Side ikke ubetydelige Betænkkeligheder med Hensyn til de

Grundsatninger, hvorpaa Lovudkastet er bygget. Disse Betænkkeligheder forekommer mig at være af en dobbelt Art og de indeholdes i §§ 2 og 4 af Lovudkastet.

Det hedder nemlig i § 2, til at dække de Udgifter og erstatte de Embedsindtægter, som have været afholdte af de i § 1 nævnte Skatter og Bidrag, saavel som til at bestride Omkostningerne ved de årlige Rigsdage og fremtidige lignende Kjøbstad og Land i lige Grad vedkommende Udgifter udfrires hvert Aar en Skat, hvis Størrelse bestemmes ved den garlige Finantslov, og som deles mellem Landdistricter og Kjøbstæder efter Folketællingen." Der udtaler sig Noget i dette Princip, som jeg troer i og for sig er meget betænkeligt; thi derved fastsættes for det Første, at Landet skal inddeles i 2 forskjellige Dele nemlig Kjøbstad og Landdistricter ligesom det var 2 modsatte Personer, der stode ligeoverfor hinanden." Dette vilde stride mod den Grundsatning, hvorpaa Grundloven er bygget, nemlig at der ikke skal gjøres nogen Forskjel mellem Kjøbstad og Land med Hensyn til politiske Rettigheder. Det forekommer mig, at man saa vidt muligt maa søge at gøre dette Princip gjældende ogsaa med Hensyn til Besatningen, saaledes at der ikke gjøres nogen saadan væsentlig Forskjel mellem disse to Hoveddele af Staten, som her synes at være antydet. Dersom man saaledes vil vedligeholde en Forskjel af den Art, saa vil man let komme ind paa et Spørgsmaal, som det vil være overordentligt vanskeligt om ikke umuligt at faae afgjort, Spørgsmaalet nemlig om, hvorvidt en Deel bærer forholdsvis Mere end en Anden. Vi ville paa denne Maade reise et Slags Prægravations-spørgsmaal i Statens Indre, hvis videre Udvikling maaskee kunde lede os til sordarvelige Følger og som vi saa meget mere bør undgaae, som vi i flere Aar have lidt under de skadelige Følger af Discussionen om Prægravation mellem forskjellige Dele af den danske Stat.